

ad § 25. Ifølge 3die Stykke kan Gældsudvalget, naar Kreditor ønsker det, fra Moratoriet undtage bl. a. Gæld, der stammer fra Indkøb af Varer, som er leveret til Opretholdelse af Ejendommens Drift og til Skyldnerens ordentlige Husførelse, saafremt Kreditor kvitterer Gælden mod Betaling af indtil 20 pCt. Da Lovens Moratoriebestemmelser i Virkeligheden gaar ud paa en vis Henstand, ikke med Gældens Betaling, men med Kravets endelige Bortfald, jfr. §§ 34 og 35, maa det antages, at adskillige Kreditorer vil være interesserede i at skaffe sig en vis Dækning for deres Krav ved Benyttelse af denne Bestemmelse. Saaledes som Bestemmelsen imidlertid er formuleret, yder den ikke Kreditorerne nogen som helst Garanti for en passende Dividende. I Professor Vinding Kruses Forslag til Lov om Ordning af Landbrugets Gældsforhold § 16 foreslaas det, at Kreditorerne skal have Krav paa 20 pCt. af deres oprindelige, for Gældsdommeren anmeldte Tilgodehavende; men i Lovforslaget siges det kun, at Kreditor kan faa udbetalt „indtil 20 pCt.“ Den nærmere Fastsættelse af Dividenden skulde da formentlig foretages af Gældsudvalget, og Provinshandelskammeret finder det lidet betryggende, at dette Udvalg ganske frit skal skønne over, hvor stor en Dividende der skal kunne tillægges Kreditorerne.

ad § 30. De her fastsatte Bestemmelser om Kautionsistens Forpligtelse til at betale den af Moratoriet omfattede Gæld anser Provinshandelskammeret for sagligt uantagelige. Naar en Kreditor kun har villet give en Landbruger Kredit mod Kaution, er det urimeligt og stridende med almindelige Retsgrundsætninger, at Kautionisten ikke skal være bundet ved sit Kautionsløfte, naar Debitor ikke kan opfylde den kautionssikrede Forpligtelse, jfr. herved § 20 i Slutningen, der forudsætter, at naturligvis kun insolvente Skyldnere kan opnaa Moratorium. Kautionsforholdet betyder jo netop, at Kautionisten paatager sig Risikoen for Debtors Insolvens, og det er da stridende mod alle de interesserede Parters Forudsætninger, naar Lovforslaget lægger denne Risiko over paa Debitor, jfr. ogsaa Konkurslovens § 113 og Lov om Tvangsakkord uden for Konkurs af 14. April 1905 § 19. Der er saa meget mindre Anledning til at gennemføre de omhandlede Bestemmelser, som Kautionisterne ofte vil være Personer, der ikke paa nogen Maade rammes af Landbrugskrisen, og de Kautionister, der er Ejere af Landbrugsejendomme, jo ogsaa med Hensyn til deres Kautionsforpligtelser kan paaberaabe sig Lovforslagets almindelige Bestemmelser. I Saneringsudvalgets Betænkning Side 28 fremhæves det ogsaa, at Kautionisternes Stilling ikke bør berøres af Gældsordningen, jfr. ligeledes § 19 i det af Professor Vinding Kruse udarbejdede Forslag til Lov om Ordning af Landbrugets Gældsforhold. Der synes i øvrigt ikke at være nogen Grund til at gøre nogen principiel Forskel med Hensyn til Kautionisternes Ansvar mellem de Tilfælde, i hvilke der indrømmes Moratorium, og de Tilfælde, i hvilke Ejendommen overtages af en Kreditor, jfr. § 23, 3die Stykke.

Bestemmelserne i § 30, der vel skal forstaas derhen, at Kautionsforpligtelsen bliver aktuel, naar Moratoriet udløber, er i øvrigt saa ubestemt formulerede, at det kommer til at bero paa Gældsudvalgets ganske fri Afgørelse, om Kreditor i Moratorietiden skal have noget Krav mod Kautionisten.

ad § 32. Provinshandelskammeret finder det ubegrundet, at alene Retsforfølgning af Panthavere, hvis Fordring helt eller delvis falder uden for Moratoriet, skal bringe de til Moratoriet knyttede Virkninger til Ophør; Moratoriet vil jo ikke udelukke, at Debitor stifter ny Gæld, og hvis en af de senere tilkomne Kreditorer — hvilke ikke vil kunne faa Pant i Ejendommen uden Gældsudvalgets Samtykke, jfr. § 38 — gør Ejendommen til Genstand for Retsforfølgning, er der i det væsentlige samme Grund til at lade Forpligtelserne genopvaagne, som hvis Retsforfølgning iværksættes af en Panthaver, hvis Fordring falder uden for Moratoriet.

ad § 33. Som denne Bestemmelse er formuleret, vil en Skyldner, der kommer i Besiddelse af Midler ved Arv, Gave eller paa anden Maade, kun være forpligtet til helt eller delvis at indfri den af Moratoriet omfattede Gæld, saafremt Midlerne er erhvervet inden Moratoriets Udløb. Provinshandelskammeret finder det aldeles urimeligt, at en Skyldner, der paa den anførte Maade erhverver en maaske betydelig Formue efter de 5 Aars Forløb, dog skal være aldeles fritaget for at opfylde sine af Moratoriet omfattede Forpligtelser.